

Доповідь на батьківські збори
«Роль батька і матері в родині»

Підготувала класний керівник
Резнік Н.В.

Роль батька та матері в родині

За всіх часів велике і чимось не замінне біло місце батька в родині. Природою і суспільством кожен чоловік підготовляється до того, щоб стати чоловіком, батьком, як і кожна жінка – матір'ю і дружиною. Людина завжди думає про те, що залишається після нього, коли він піде з життя. Недарма помічено, що людина як дерево, могутня своїми коренями. Тому, вступаючи в шлюб, чоловік бере на себе велику відповідальність – бути батьком, опорою в родині.

Однак з поширенням міського способу життя, фактично все частіше сімейним життям керує жінка-дружина, мати. Авторитет батька значно впав, через скорочення частки участі його в сімейних справах. У сучасних квартирах є все і діти часто не бачать трудового приклада батька. Його праця майже цілком винесена за межі родини. Інша справа мати. Хоча вона теж працює на виробництві, а також виконує всю домашню роботу.

Однак, усе рівно батько – це сила, розум і опора родини в життєвих питаннях.

Завжди є молоді люди, що вступають у шлюб, але бояться батьківства чи не готові до нього. Дитина – великий іспит на міцність родини. У практиці зустрічаються пари, до народження первістка, що жили дружньо, а після його народження погіршили своє спілкування. Чоловік усе частіше не з'являється дома, уникає дитини і дружини. Це може свідчити про відсутність недорозвиненого батьківського почуття чи батьківської культури.

Справедливості заради, можна відзначити, що почуття батьківства народжується трохи пізніше, ніж почуття материнства. Аристотель помітив, що по-справжньому батьками чоловіки стають пізніше, аніж жінки – матерями. Молоді люди через відсутність дітей рідко залишають дружину. Частіше це виявляється в чоловіків з розвинутим духом власності, що хочуть мати спадкоємців, своє продовження на землі.

У наш час дійсність така, що в дитячих садках і школах з дітьми працюють в основному жінки, відчутним стає дефіцит чоловічого

впливу на дітей. Навіть нетривала відсутність батька веде до того, що в дітей (особливо в хлопчиків) починають розвиватися боягузтво, замкнутість, упертість, агресивність. Тому батьки повинні заповнювати дефіцит свого впливу в сімейних відносинах. У противному випадку виховання буде збитковим.

Зараз критика на адресу батьків виходить в основному зі зменшенням приділення уваги не тільки дружині, але і дітям, зі зменшенням часу бесід і звичайного спілкування. Добре організоване дозвілля дітей, праця по наданню допомоги батькам, праця по придбанню дітьми додаткових знань – ось першорядна задача батьків.

Знаходячись поруч з дітьми, батько виявляє кращі свої якості, такі як доброта, вірність, чуйність. У цьому змісті не тільки батьки виховують дітей, але і діти батьків.

Батько потрібний родині не тільки для покарання і виховання, але і для допомоги дітям у всіх їх справах, повинний бути другом своїй дитині.

У вихованні дітей дуже важливий живий приклад батька. Сини багато в чому копіюють спосіб життя і думок батька: переймають ходу, манеру розмовляти, жести інше. Від батьків вони сприймають такі риси, як міцність духу, силу, чоловічу надійність, відношення до протилежної статі. Син, батько якого уважний до матері, одружившись, вважає за потрібність відноситися так і до своєї обраниці.

Звичайно ж, величезна шкода наноситься вихованню дітей у неблагополучних родинах – збільшується загальна кількість неврозів, росте лякливість, падає успішність.

Таким чином, для повноцінного розвитку і виховання дитини необхідний інститут батьківства в родині.

Але роль батька не зводиться, як уже говорилося, тільки до виховання дітей. Разом із матір'ю він забезпечує родину всім необхідним. Він відповідальний перед родиною за прибуток сім'ї. Ремонт квартири, трудові справи в господарстві, постачання продуктами і т.д. – це насамперед обов'язок батька.

Деякі батьки взагалі усе звалюють на тендітні плечі дружини: і господарство, і бюджет, і виховання дітей. Батьки повинні більше часу приділяти вихованню дітей і домашніх справ.

Величезне і нічим незмінне значення відіграє роль матері в родині. Келлер проводив цікаві досліді з мавпами. Спочатку маленьких мавпочок віднімали від матерів. Для тварин це обернулося трагедією, сповільнився психічний розвиток малят. Експеримент довелося припинити. При другому експерименті мавпочок відняли від матерів одразу після народження, а в ролі «мами» виступало крісло з хутряною оббивкою. У спинку крісла вмонтували пляшку із соскою і вигодовували мавпочок штучно. До крісла мавпочки відносилися як до матері і коли крісло забирали, вони починали хвилюватися. Але експеримент був закінчений, і вирощених мавпочок пустили в загальну череду мавп. Вони виявилися дуже нетовариськими і були настільки агресивними, що не змогли створити сімейної пари. Штучним шляхом дочекалися від мавп, що вирости без матерів, потомства. Але вони не виявили до власних дітей ніяких ніжних почуттів. Одна навіть відірвала руку своїй дитині, а інша розкусила голову. Вони не звертали увагу на те, що маляті погано. У тих тварин, у ролі матері яких був неживий предмет, зовсім був відсутній материнський інстинкт, що вважається вродженим, та й психічний розвиток їх явно відхилявся від норми. От як виявилось важливим для малят почувати материнське тепло і опіку.

Мати учить дітей добру та любові, дає перші уроки людяності, уроки щиросердечного відношення до людей, тому що мати володіє особливим емоційним впливом, сердечністю і теплотою, щиросердечною м'якістю і чуйністю.

Мати – це дзеркало в яке дивиться дитина. Чи може вона виховати охайну й акуратну дочку, якщо сама вона ходить у брудному халаті? Звичайно ж, немає. Таким чином дуже важливий гарний, живий приклад матері.

Крім виховання дітей, мати ще є і господаркою в будинку. Вона миє, пере, готує їжу і багато чого іншого. Соціологами підраховано, що середнє домашнє навантаження жінки в два рази більше середнього домашнього навантаження чоловіка, а її загальне трудове навантаження більше на 15-20% загального трудового навантаження чоловіка. Жінка-мати є подвійний робітник на виробництві і в побуті. Звідси перевтома і

нервозність, що негативно позначаються на взаєминах у родині і на вихованні дітей. Професійні і сімейні функції матері співпадають з великою напругою.

З усього сказаного можна зробити висновок, що в родині потрібні обов'язково і батько, і мати. Адже від матері діти одержують ласку, ніжність, доброту і чуйність до людей, а від батька мужність, силу волі, вміння боротьби і перемагати. Тільки сполучення цих якостей формує повноцінну особистість.